

- Міжнародна інформація (стор. 1).
- В. Василенко, Австрія і ССРР (стор. 2).
- Ворожість до комуністів в США (стор. 2).
- Німечки комуністи обвинувачують США в сприянні війні (стор. 2).
- Савтук, Пластове джемборі (стор. 3).
- П. Білянок, Середземне море, голодна світова магістраля і Україна (стор. 3-4).

Часопис виходить тижнево: у середу, п'ятницю і неділю

Адреса редакції й адміністрації: Neu Ulm, Ludwigstrasse 10.

Воєнні дії в Індонезії формально припинено

ЛОНДОН. (Шві. Е.). 4 серпня. На Яві і Суматрі мовчать гармати: індонезійська „колоніальна війна“ закінчилась. Голландський генерал-губернатор ван Мук проголосив це рішення свого уряду минулої неділі. Таким чином приблизно за 2 тижні закінчуються надзвичайні заходи, до яких удався голландський уряд, щоб знову поставити під свій контроль західні і східні області Яви з найважливішими портами острова. Таке рішення ухвалено на надзвичайному засіданні кабінетної Ради минулого тижня, хоча воно йде всупереч рекомендаціям генерал-губернатора ван Мука і голови генеральної комісії Шермергорна. Генерал-

губернатор і генерал пропонували продовжувати воєнні дії. Але від уряду очевидно залежало виправдати сподівання цілого світу. Отож, уряд відважився ціною втрати свого престижу здобути моральний вигравш. Цю думку ван Мук виразно підкреслює у своїй радіопромові. Наскільки голлянням пошастить під час наступних переговорів зобов'язати свого індонезійського партнера дотриматися угоди про перемир'я, важко сказати. Тут рахують з тим, що голляндці перетворять окуповані ними частини Яви і Суматри в автономні області. Але будь-яким обмеженням державних прерогатив індонезійської республіки

на Яві і Суматрі.

Під час обговорення індонезійської справи в Раді Безпеки були присутні представники Голляндії, Індії й Індонезії. 8 голосами проти 3 (а трое утримались—Франція, Англія і Бельгія) ухвалено резолюцію звернутися до Голляндії та Індонезійської республіки з закликом негайно припинити воєнні дії, або ж подати конфлікт на розгляд комітету-арбітра, чи погодитися його мирно в якійсь іншій формі.

НЬЮ-ЙОРК. (ГА). 5 серпня. Хоча формально воєнні дії в Індонезії припинено, однак бої в окремих місцях тривають далі.

Арешти в Палестині

ЕРУСАЛИМ. (ББС). 5 серпня. Англійські війська провели сьогодні в Палестині численні арешти жидівських терористів та їхніх послідовників: серед них чотирьох керівників виключно жидівських кілет і 60 інших осіб. З цього приводу представник англійського уряду заявив у Верхній Палаті, що заарештовані або ж належали до організації „Іргун Цвай Леумі“, або ж свідомо підтримували контакт з терористами.

Зростання антисемітизму в Англії

ЛОНДОН. (ББС). 5 серпня. Сьогодні повідомлено про дальні антижидівські демонстрації в Англії у зв'язку з недавньою стратою двох англійських сержантів у Палестині. 50 осіб у Ліверпулі і Манчестері відповідатимуть перед судом за участь в демонстраціях.

Всюди вірні своїм „методам“

ВІДЕНЬ. (ГА, ББС). 5 серпня. Телеграфом із Відня повідомлено, що совєтська окупаційна влада в Австрії перебрала в свої руки великий нафтоочисний завод в Ільгофав поблизу Відня. Від липня 1939 року завод належав Австрії, а дотепер перебував під контролем фізії англійської та американської нафтових компаній. Соєти ж розглядають його як німецьке майно і тому звільнили геть австрійську адміністрацію і встановили поставили свою, російську. Американці і англійці дуже здивовані такою поведінкою совєтської окупаційної влади, бо питання, чи цей завод є німецьким майном, ще не вирішено.

Закриті листини виповнено

ПАРИЖ. (Зюдвестфунк). 6 серпня. До Парижу уже надійшли відповіді всіх 16 країн на закритий листок. Тепер їх використовуватимуть для опрацювання загальної програми економічної відбудови Європи.

Амністія... в Данії

КОПЕНГАГЕН. (Зюдвестфунк). 6 серпня. З огляду на те, що данські в'язні переповнені, уряд вирішив проголосити амністію для 500 в'язнів, що їх було засуджено менше, ніж на 6 місяців.

Відповідь на совєтську ноту

ЛОНДОН. (ББС). 5 серпня. Англія відповіла на совєтську ноту, згідно з якою альянті мали б ратифікувати мирні договори з п'ятьма колишніми сателітами Німеччини лише після того, як їх ратифікують ці країни. Англія, Франція і США — говоряться в англійській відповіді — вважають, що договори стають чинними, коли їх ратифікують альянті, отже не можна вимагати від них ніяких країн, щоб вони самі визначили термін ратифікації.

Снарк Єгипту в ОН

ЛЕЙК САРЖЕС. (ББС). 5 серпня. Сьогодні вночі Рада Безпеки заслухала скаргу єгипетського міністер-президента Нокрамі Паша на Англію. В своїй двогодинній промові Нокрамі Паша категорично вимагав негайного введення англійських військ в Єгипту і Судану і предваднанні Судану до Єгипту. За його словами, англійська політика в Судані була спрямована проти єгипетських інтересів. З відповіддю виступив англійський делегат Калоген. Він сказав, що англо-єгипетський договір від 1936 року ще чинний аж до 9 років, тоді як Нокрамі Паша вимагав визнати його вже тепер нечинним. Як заявив Калоген, причиною непорозуміння між обома країнами є те, що Єгипет не побажав дати самостійності Судану.

Економічна програма крайніх заходів

ЛОНДОН. (ЮП). 4 серпня. Згідно з повідомленням Дена-ІНС, нова програма усунення економічних труднощів Англії, що її проголосить у Нижній палаті у середу прем'єр-міністер Етлі, охоплюватиме короткотермінові і довготермінові заходи і міститиме такі вісім точок: 1) Часткове керівництво робочою силою шляхом суворого контролю сировини, що нею розпоряджаються промислові підприємства. 2) Збільшення числа робочих годин в основних галузях промисловості. 3) Послаблення, а, може, навіть цілковите припинення націоналізації сталевих промисловості. 4) Підвищення експорту. 5) Обмеження імпорту. 6) Суворіший кон-

троль нормування харчових продуктів, бензину і всіх предметів розкоші. 7) Зменшення збройних сил всюди, де тільки існує така можливість. 8) Довушення чужинських фахових робітників до праці в основних галузях англійської промисловості.

В добре поінформованих колах лейбористської партії гадають, що Етлі ймовірно реорганізує свій кабінет ще перед повою сесією парламенту, тобто до 20-го жовтня п. р. Ця півбюро планована реорганізація кабінету насамперед ставить за мету влити англійському уряду „свіжої крові“, що не має нічого спільного з долларовою кризою. Під-

креслювано, що з останньої конференції лейбористської фракції парламенту уряд вийшов ще сильнішим, ніж досі. Програма крайніх драстичних заходів для поборення економічної кризи в Англії, опрацювала міністер-президентом, вибила з рук критикам усі карти. Наперекір галасливим наголовкам англійської преси, що змальовує англійську економічну кризу в найчорніших фарбах, В. Черчил в своїй батьківщині заявив: „Ми подолаємо наші труднощі і в майбутніх поколіннях будемо вождям і дороговказом для світу, як громадяни старої країни можуть провадити вільне і пристойне життя“.

Щоб не потрапити до Сибіру...

СТОКГОЛЬМ. (Дена-Ройтер). 4 серпня. Багато балтійських втікачів із совєтської окупаційної зони Німеччини тікають останнім часом до Швеції. Свою втечу вони мотивують тим, що совєтські окупаційні чинники почали депортувати до Сибіру всіх балтійців із своєї зони. Балтійські втікачі звернулися до шведського уряду з проханням дати їм притулок. В принципі Швеція дала на це свою згоду, щоправда, під умовою: балтійці мусять довести, що під час війни вони не належали до колишнього німецького вермахту. Швеція висунула цю умову, бо минулого року вона підписала угоду з Совєтським Союзом, згідно з якою Швеція має видавати ССРР всіх балтійців, що під час

війни боролися на боці німців, а живуть тепер на її території. Більшість балтійців перевезено через Балтійське море німецькими рибальськими човнами. Багато з них, що прибули до Швеції у липні, є фахівцями і спеціалістами, а таких Швеція радо вітає, бо там тепер панує значний брак робочої сили.

„Майбутня війна не буде атомовою війною“

БЕРЛІН. 4 серпня. Професор Айнштайн, англійський знавець атома професор Оліфант, генерал Денерс, головнокомандувач американських сухопутних збройних сил, та інші експерти висловлювали останнім часом з приводу можливого застосування і дії атомової бомби.

Генерал був тієї думки, що майбутня війна відбуватиметься без атомової бомби, бо військовий провід уникатиме застосовувати атомову бомбу, як під час останньої світової війни він уникав застосовувати газ. Бої вирішуватиме піхота, байдуке, чи застосовуватимуть атомові бомби чи ні. (В зв'язку з цим генерал звернув увагу на те, що згодом США будуть спроможні транспортувати повітряним шляхом піхотні дивізії разом з усім озброєнням).

А. Айнштайн висловився за те, щоб дослідів над атомом проводились відкрито, тобто без будь-яких заємниць. Він відхилив використання дослідів над атомом виключно для військових цілей, бо це призведе, мовляв, до того, що вчені відмовляться досліджувати атом.

Професор Бермінгемського уні-

верситету Оліфант сказав, що в майбутньому ні одна держава, як не була б вона озброєна, не зможе уникнути нищівних наслідків війни. Застосовуючи бактерії, можна буде заразити людство новими заразливими хворобами, що знищуватимуть також тварин і рослини. (За „Швабенхо“, 5.8.).

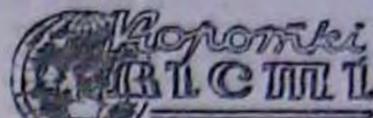
Комуністів звільняють з посад

(СЕ). БЕРЛІН. 4 серпня. Американські урядові кола вимагають призначити 25 млн. доларів на поборювання і усунення комуністів з відповідальних важливих посад. Про це заявив П. Мартін, один із керівників частки американського адміністративного апарату від комуністичних елементів та інших, як він висловився, „дивозрадних ілюзій“. Понад тисячу комуністів уже звільнено з адміністративних органів, але „боротьба проти них елементів

починається шойно тепер“, сказав представник 4,5 мільйонного штату Массачусетс.

Втрати китайських військ

ШАНХАЙ. (Дена). Згідно з повідомленням агенції АФІ, голова квартара комуністичних збройних сил в Китаї подав звіт про втрати китайських урядових частин протягом останніх 12 місяців. Ці втрати становлять 1.130.000 воїнів: 436 тис. убитих і поранених (серед них 26 генералів), 677 тис. полонених і 17 тис. дезертирів.

* БУЕНОС-АЙРЕС (РІН). 5 серпня. В столиці Парагваю Асунсіоні точаться вуличні бої між урядовими частинами і повстанцями. Втікачі твердять, що повстанці вже здобули місто.

* БУЕНОС-АЙРЕС. (Дена-Ройтер). 4 серпня. Державний президент Парагваю Моріно, разом з своїм кабінетом, утік невідомо кудя.

* ЛОНДОН. (Дена). 4 серпня. У зв'язку з тим, що жидівські терористи поїслали недалеко в Палестині двох англійських воїнів, у Ліверпулі і Глазгогу дійшло до антижидівських демонстрацій. Демонстранти кидали камінням у вікна жидівських сімей та синягог і напали на одного жидівського міжара.

* МОСКВА. (РІН). 5 серпня. Польща й ССРР підписали вчора торговельну угоду.

* АТЕНИ. (РІН). 5 серпня. Грецька Рада оборони обговорює тепер можливість збільшення грецьких збройних сил. Вона консулюється з представниками англійської та американської військових кілет.

* НЬЮ-ДЕЛІ. (ББС). 4 серпня. До Москви відїхала сестра Пандіта Неру. Вона буде першим амбасатором Індії в ССРР. Амбасада складатиметься приблизно з 20 осіб.

* ВІДЕНЬ. (Дена). 4 серпня. Комісія чотирьох в справах опрацювання австрійського мирного договору ухвалила відкласти свої засідання до вересня п. р.

* ВАШІНГТОН. (ЮП). Як виходить з одного звіту військового міністра США К. Рояла, американська армія має намір побудувати під землею фабрику літаків, щоб захистити її від атомових бомб та інших бомбових нападів.

* РАНГУН. (АП). Новоутворений бірмеський кабінет складається з 14 членів. Прем'єр тимчасового уряду Такін Ну залишається й падає на цьому посту і перебирає на себе, крім того, міністерство інформації.

* ЛОНДОН. (ББС). 4 серпня. В англійських шахтах працює тепер на 27 тис. робітників більше, ніж 7 місяців тому. Видобуток вугілля збільшився на 8%, а кількість прогудів зменшилась на 5%, порівнюючи з минулим роком.

* КАІР. (Радіо-Мюнхен). 5 серпня. Індонезійський міністер закордонних справ Шаріф прибув сьогодні — по дорозі до Нью-Йорку з Індії — до Каїру. В США він вимагатиме погодження голлянсько-індонезійського конфлікту іншим шляхом, на новій основі, без посередництва третьої держави, а заздалека арбітражі окремої міжнародної комісії.

* БУДАПЕШТ. (ЮП). Угорський міністер юстиції оголосив, що йдучи за прикладом ССРР, Угорщина скасує смертну кару. Міністер юстиції повернувся нездовоно з Москви.

* САЙОН. (ДПД-Ройтер). Колишній король Анану Бао Дай став на чолі реорганізованого уряду Вєт-Наму. З приводу цього Гоці-Мін сказав, що король завжди був на боці борців за незалежність.

* ВАШІНГТОН. (Радіо-Мюнхен). 5 серпня. Аргентина й Ірландія відновили дипломатичні відносини.

* ШАНХАЙ. (ГА). 4 серпня. За одержаними недавно повідомленнями, урядові китайські частини готуються до нового наступу.

* МОСКВА. (ДПД). Совєтський міністер у справах вищих навчальних закладів критикував 30-го липня совєтських науковців, що вони не зберігають у таємниці перед закононом наслідків своєї дослідницької праці.

* АНКARA. (ББС). 4 серпня. Турецька поліція заарештувала вчора 10 румунських громадян, що приземлялись літаком на турецькій території з вих — 7 цивільних румунів і 3 румунські офіцери. За повідомленнями поліції, вони втекли з Румунії.

Австрія і ССРСР

Нещодавно радіо повідомило, що Москва запропонувала Австрії порядком торговельної угоди постачити 150.000 тонн вугілля до зими. Є чутки, советське міністерство торгівлі піною „політичних поступок“ згодилося б продати, відступити чи пав велокодуюшно поларувати сотні тисяч тонн хліба. Але австрійці бояться „давайців, дари приносящих“ і дивляться на це з великою тривогою.

У чому справа? Сьогодні з Австрійської республіки хочуть зробити одно з чергових забород східної тоталітарної експансії на Захід Європи. Тут Схід шукає для себе нового ґрунту опору, нового плавдарму для поширення своєї експансії на Захід, нового місця прориву в більшовицьку захід-європ. державу намагає слабкі місця, звідки можна було б найдегше атакувати Маршалів план відбудови Європи.

Справді бо, Австрія—це ключ до опанування східної і південно-східної Європи, це, як каже Євсєєв в советському часописі „Известия“—опорний пункт бастиону, звідкля можна найліше оборонятися, а не, як заявляє цей же Євсєєв, загрожувати безпеці східної частини Європи. Зрозуміло, демократія Заходу намагається оберігти цей бастион від всяких імперіалістичних зазіхань Сходу, а не не може подобатися його володарям. У цьому саме джерело всього галасу, хвилювань і злості в Москві.

З тієї хвилини, коли австрійський уряд погодився взяти участь і так вислав свого представника на Паризьку Конференцію економічної співпраці, на Сході вларили на сполох і пустили в рух свою випробувану тактику „биття і катання“—бити по голові і голубити ворога, щоб буд-що-будь „направити його на путь єдиноспієня“. І не консеквентно, вперто, відкрито і тасмно, починають роботу.

Австрії не щастить, вона справді опинилась в несприєвому й важкому стані, між ковалдом і молотом. Розколений на чотири зони австрійський народ напружує останні сили, щоб відбудувати свою державу, але склалась така умова, що ця визволена з-під гітлерівського режиму країна перебуває в гіршому стані, ніж колишні сателіт-держави Німеччини—Угорщина, Італія, Румунія тощо. Коли з цими державами укладалося вже мирні договори, то про договір з Австрією в Відні між представниками комісії йлауть гострі суперечки „за кожну схибу землі“ і кінця їх не видно. ССРСР

категорично вимагає репарацій і ціною їх, очевидно, силкується зламати силу волі австрійського народу і домогтися політичної капітуляції. Комуністичний ватажок Австрії, вихований в Москві, Фішер пробував (про це в нашому часописі писалось—прим. Ред.) намовами, а потім погрозами „вплинути“ на канцлера Фігла. Але це зазримітели спочасно і він, обтерши своє обличчя, шби нічого не сталося, без амбіцій, далі продовжує свою руйнівницьку працю в бажаному для Сходу дусі.

На карту поставлено все. На кордонах Каринтії і Стірії (Штаєрмарку) час від часу йде перестрілка, бо югослави з наказу вимагають прилучення деякої частини цих окраїн до Югославії. Міністер внутрішніх справ скаржиться, що по частішались випадки несподіваного зникнення політичних осіб з своїх помешкань. Якись передодня неві особа (кажуть, що це поляк) арештовують чужинців-втікачів, кореспондентів чужоземних часописів. Фішер домагається (не просить) збільшення кількості міністрів-комуністів в уряді. Австрія задихається від нестачі нафти, а з 65.000 тонн, які добуто в липні ц. р., лише 26.000 тонн передано австрійському урядові, а решту, без всякої оплати чи заміни, за наказом ген. Курасова вивезено до Чехо-Словацьчини і т. д. і т. ін.

До такої „демократії“ в Австрії звикнути не можуть. Там пробують протестувати, але не іноді йде ще на гірше. В таких умовах, звичайно, важко наводити порядок, відбудовувати господарство. Коли США, Англія і Франція подають руку демократичної допомоги австрійському народові, з Москви радіом починається галас про те, що „Америка прагне перетворити Австрію в свою колонію і хоче позбавити її елементарної незалежності і взяти Австрію на буксир американського капіталу“.

Ми не збираємось виступати тут в обороні політики Америки в Австрії, але справедливості вимагає сказати, коли б і ССРСР проявив хоч би половину тієї доброї волі і жертвності щодо австрійського народу, то австрійський народ був би вдячний і відчував би невимушену симпатію до тих, що в крайній біді йому братню руку подають.

Тоді, як ССРСР, по-своєму пояснюючи поняття „німецького майна“, прагне демонтувати перед-аншлюсові заводи Австрії—і це є головною причиною гамування мирного договору—США передали всі підприємства свого сектора австрійському урядові. Наприкінці червня Вашингтон поларував цьому урядові 308 млн. доларів як зворот коштів за утримання своєї окупаційної армії, а червона армія „розводить городи“ на австрійських землях (близько 40.000 га?), це шавряд чи можна назвати „позозрілим жестом“ долларового імперіалізму. Ми не говоримо тут про допомогу УНРРА на суму 148 млн. дол., постачання вугілля з Рур, обіцяну допомогу машинами і т. д., домаганя прискорити мирний договір з боку США, Англії, Франції, бажання звільнити Австрію від окупаційних військ і надання повної політичної і господарської незалежності, але з умовою, що там буде запроваджено, справжню а не за східними зразками демократію. Це все такі прості, звичайні, самозрозумілі речі, про які, здавалось б, нема чого навіть сперечатися. А проте московські „Известия“ ці речі розуміють по-своєму і пишуть про „страстегічну бар'єри Америки в Австрії“.

Тут зрозуміло, про що йдеться. А йдеться про дальше ослаблення червів і волі австрійського народу,

Ворожість до комуністів в США

(За „Манчестер Гардіан“, липень 24).

Зростання ворожості в США щодо Росії яскраво відбивається в рішучій реалізації заходів до припинення діяльності американ. комуністів. Головні заходи, недавно вжиті для цього, можна підсумувати так: Групу з 10-ти службовців держ-

жени за зневажання Конгресу. Їх оштрафували по 500 доларів кожного, а 11 з них дістали засудження до в'язниці. Їх обвинуватили в тому, що вони відмовились показати документи комісії в справах розслідування не-американської діяльно-

сти. В своє оправдання вони заявили, що книги мали прізвисьла антифашистів в Іспанії та в інших країнах, яким ці лідери давали гроші. Коли б ці прізвисьла стали відомими, то члени родин могли б мати переслідування. В палаті представників враз прийшов закон, що дає право урядові звільнити будь-якого урядовця, якого обвинуватять в деструктивній, шкідливій діяльності, або в співчужанні будь-якої групи, що засуджена державним суддею за руйнівну державну діяльність.

Особи, що дістають таке обвинувачення, не мають права клякати свідків або передавати справу на розгляд іншому суду.

Військове Міністерство оголосило, що більше 800 осіб звільнено недавно, бо їхні настановлення до демократичних принципів були під підозрінням. Сюди зараховано членів Збройних Сил та цивільних службовців. За наказом президента, велика кількість державних урядовців переходить тепер скринінг, щоб перевірити їх лояльність. Обвинувачення може бути широко застосоване тими особами, що переводять скринінг, вони мають право застосувати його як проти відкритої диверсійної діяльності, так і проти „поміркованих прибічників“ політики президента Рузвельта.

О. Г.

14-го липня Франція урочисто відзначала національне свято повалення Бастилії. На фото: Населення містечка Лізь гучно вітає французького державного президента Орліоза на „площі Героя“.

(Дена-НІТ-Більд).

жовного департаменту (міністерство зовн. справ) звільнено на тій підставі, що їх лояльність до принципів США була під запитанням. Їхні прізвиська ще не опубліковано.

Деякі керівних комуністів засуджено за зневажання Конгресу. Один із них, Євген Деніс, секретар комуністичної партії, був засуджений на рік ув'язнення та сплату штрафу тисячу доларів. Деніс відмовився лати свідчення перед комісією Палати Представників про свою діяльність.

Г. Ейслер такий сам присуд одержав на тій же підставі. Державні урядовці довели, що Ейслер був тасмним агентом Москви в США, але це обвинувачення Ейслер відкидає.

Кел Марцані, колишній урядовець з державного департаменту, дістав засудження на три роки в'язниці за те, що приховав свою приваєжність до комуністичної партії. Марцані протестує, що це не вірно.

16 лідерів комітету антифашистських втікачів були також засуд-

Німецькі комуністи обвинувачують США в сприянні війні

(„Нью-Йорк Гералд Трібюн“, липень 27).

Німецькі комуністи, після довгих нарад з советськими окупаційними урядовцями, почали сьогодні люто нападати на Маршалів план відбудови Європи. Їхне офіційне звідомлення обвинувачує американців в тому, що вони спричинилися до другої світової війни та готують тепер третю.

Основне значення цих обвинувачень, що видрукуване на першій сторінці „Носс Дойтчланд“, офіційного органу СЕД (замаскована комуністична партія Німеччини) полягає в тому, щоб направити Німеччину проти Маршалового плану. Знаменим є те, що за повідомленням з Берліну, Л. Беріа, колишній керівник НКВД, персонально опрацював плани пропагандивної кампанії проти Маршала.

В партійному звідомленні СЕД, партії, яку утворили Совети, говориться, що Америка, в додаток до її торгівлі військовим спорядженням, хоче захопити Рурську вугільну промисловість на шкоду британським та французьким інтересам. Серед інших залядань Америки в Європі, як сказано в цьому комуністичному звідомленні, є запровадження рабських заробітків, щоби тільки догодити чужоземним та німецьким монополістичним капіталістам.

Головний пункт цього пропагандивного звідомлення, в частині, де говориться про позичку Європі за Маршаловим планом, такий:

„Тепер уже цілком стало ясним, що Німеччина має продати свою будучність ційою позичкою... Німецький народ уже мав гіркий досвід від американської позичкової політики.“

Після першої світової війни американські приватні позички погасили намагання німецьких робітників соціалізувати промисловість, підняли могутність німецької власної індустрії та вугільних магнатів, а пізніше поповнили їх в справах як індустріальних господарів. Позачко-

ва політика кінчилась кризою, фашизмом та війною“.

„Наслідки нової американської позичкової політики будуть так само згубні, коли не гірші, — продовжує комуністична пропаганда, — німецький індустріальний захід має стати частиною західного більоку, що буде загрожувати мирові. Сила німецьких фабрикантів буде збережена. Замість Німеччини, що прагнула б миру, буде створено новий центр реакціонерів та озброєння“.

Такий тон німецького часопису четвертої частини (советської — прим. перекл.) Берліну викликав велике обурення серед західних союзників, дарма, що вони завжди були під градом обвинувачень з боку просоветської преси. Ці агітаційні заходи сьогоднішнього звідомлення вважаються всіма як такі, що йдуть занадто далеко.

О. Г.

Нові заходи ЗУАДК

Останнім часом в Америці заходами ЗУАДК посилюється робота на допомогу скитальникам. Зокрема часописи „Америка“ та „Свобода“ цьому питанню приділяють щораз більшу увагу. Часопис „Америка“ від 10. 6. 1947 р. на двох великих сторінках містить чимало світани, що відбивають згадану акцію, а також низку статей та інформації. Там же повідомляється:

„Відповідаючи загальним вимогам допомогової акції та ілуча назустріч загальним українським побажанням по цей і по той бік океану, Злучений Американський Допомоговий Комітет приступив до видачі своїх окремих „Вістей“, подуманих позицію як неперодичний додаток до двох наших часописів „Свобода“ й „Америка“. Перше число цього додатку появилося вже в першій половині травня та було посвячене виключно ризикуюч.

Знаменитому авторові (англійському) ром Гамлету Л. Оліве в англійській королівській академії дворянства.

На фото: Л. Оліве в студію з своїми друзями, теж відомий актриса сценічного керування Л. Оліве.

Дена-НІТ-Більд.

В. ВАСИЛЕНКО.

Пластове джемборі

В серпні 1947 року Франція гостинно в себе пластуни із усіх кінців світу. 9/VIII 1947 року в Мюсон біля Парижу, над річкою Сеною відбудеться шосте джемборі, на яке з'їдуться пластуни після 10-річної перерви. Франція сподівається приїзду кількох тисяч молоді різних національностей, різних рас, але об'єднаних спільною пластовою ідеєю, яка гуртує поруч: європейців, китайців, індій, турків, муршів. Разом із магометанським євде протестант, католик, православний, буддист. Французи вірять, що відновлення пластового світового братства повинно спричинитися до світового миру!

Основоположником скавтіну-пласту є генерал Роберт Бейди-Пауель, що під час війни 1899-1902 рр. притягнув молодих хлопців до військової праці, вишколивши їх відповідно та підготувавши ідейно. З його ім'ям пов'язані перші спроби таборування пластуни у 1907 році; від появи його твору „Скавтінг для хлопців“ рахують початок світового скавтіну. Слідом за Англією пластові організації постають майже у всіх культурних країнах.

Зберігаючи основний внутрішній зміст пластової організації, поодинокі наші вважали цій організації свою півтону національну форму, пов'язують її з своєю національною традицією. Бейди-Пауель ставить дальшу мету — навізати зв'язок скавтів різних країн поміж собою та дати змогу півзвати себе і закласти првствельство. Року 1920 відбувається в Лондоні перше джемборі — світовий з'їзд скавтів, на якому Бейди-Пауель обрано провідником скавтів цілого світу. Тоді ж утворено міжнародну скавтову організацію, що озпила в свої ряди біля 3.000.000 скавтів.

Друге світове джемборі відбулося р. 1924 в Копенгагені. Третє було в Англії в Арров-Парку 1929 року. Присутніх було поверх 50. 000 скавтів із 43 країн, а між ними були й українські пластуни на чолі з скавтмайстрами К. Подільським і Л. Бачинським.

Четверте світове джемборі відбулося 1933 року в Геделе на Мадярщині. Українські пластуни з Закар-

патті були під проводом д-ра Ю. Реваля, а пластуни-емігранти з Ржевнів під проводом скавта К. Подільського. В українському пітаборі була організована виставка містських ручних виробів, роздавалися пластові листівки роботи М. Григоріва, видані в Ужгороді, та зав'язувалося знайомство з відвідувачами. Українські пластуни визначилися своїми співами та музичними виступами. Радіо з Геделе перезало український привіт „усім братам по широкому світі“ М. Григоріва, а скавтмайстер К. Подільський виголосив радіо-промову.

П'яте світове джемборі відбулося в році 1937 в Голландії з участю 45 тис. пластуни із усього світу, крім молоді з диктаторських країн (Італії, Німеччині та ССРС).

Чергове шосте джемборі мало відбутися в році 1941 в Америці або Японії. Війна перешкодила цьому, як перешкодила і пізніше, в році 1945.

Після останньої світової війни помітно могутній розвій світового скавтіну. Перелове місце займають США, де число членів доходить до 3.000.000. Десятки нових пластових організацій зголошують свій вступ до світового скавтового бюро.

Франція згодилася взяти на себе організацію шостого світового джемборі. Шеф французьких скавтів ген. Ляфонта задалегідь поставив справу підготовки до цього джемборі перед скавтовими провідниками Франції такими словами: „Успіх джемборі заторкає честь Франції“. Програма передбачає 15 днів на джемборі та 15 днів на відвідини Франції. 14. VIII. 1947. буде офіційний день Франції: на джемборі прибудуть голова уряду і парламентські діячі, щоб взяти участь у святі Франції. Ввечері відбудеться друга ватра цілого табору на головнім стадіоні. Передбачено чисельні конгреси, конференції та з'їзди пластових діячів. Джемборі буде віділено на окремі пітабори по назві провінцій. В кожному пітаборі буде більша група французьких пластуни, що сповнятиме роль гостинного господаря. Передбачаються побічні табори для сліпих і глухонімих. На острові на Сені

буде що „морський табір“, де буде жити 20 курців морських скавтів. Релігійні відправи різних віровизнань можуть відбуватися як у таборах, так і в загальнім пітаборнім масштабі, що будуть організовані на бажання різних віровизнань. На неділю 17. VIII. 47 р. призначено міжвіровизнаневе свято „зложення подяки“ (молебень), що в ньому можуть взяти участь всі учасники джемборі. Передбачено також і групні виступи: спів, музика, танці тощо.

Всі потреби пластуни мають бути задоволені тут же на місці: поруч стадіону відкривається великий ярмарок, де будуть склепи з пластовими вирядами, спортовим при-

9 го серпня поблизу Парижу відбується зустріч пластуни з усього світу.

На ф о т о : 7 пластуни із Нью-Йорку, учасники майбутнього джемборі, беруть із собою трохи землі коло пініжки статуї Свободи, щоб потім посипати нею в Парижі Тріумфальну Арку.

(Дена-НІТ-Більд).

ладдям, фотографічним приладдям, фільмелією, книжками. Фахові майстри направлятимуть годинники, вічні пера, одяг, взуття тощо. Пошта, телефон, банк, бюро полорожеї розташовані побіч, як і цукерні та 3 ресторани, що зможуть подати 1500 снідань чи обідів. Санітарна служба передбачає таборув апте-

Редакція «Українських Вістей» з глибоким сумом повідомляє про трагічну смерть поета АНДРІЯ ГАРАСЕВИЧА, що сталася 24-го липня ц. р. в Альпах біля Берхтесгадену.

АНДРІЙ ГАРАСЕВИЧ

Ще так недавно, так недавно в одному листі до своїх друзів він писав: „... полюбив усі здобуті і нездобуті верхи Берхтесгаденських Альп, сходив усі прохідні й непрохідні скелі і любивався не одним красивом. Хто хоче пізнати красу природи, хай їде до нас, йому покажу я такі місця, що він до смерті не забуде!“

Спеціально залюбився я в пані Вацмановій — вона, на жаль, з широго каменю, але що ж зробиш, коли іншої немає...“

І тепер видаються прямо-таки неправдоподібними слова повізомлення: „згинув 24 липня 1947 року трагічною смертю під час спроби перейти з західної стіни Вацмана на верх т. зв. Вацмансфрау“.

Загинув ентузіаст українського альпінізму — нестямно залюблений у фосричну красу гір, загинув поет, що шукав собі рівних там, де не

знають обмежень, де краса впливається в душу із світлом сонця і зір, де існують у своїм першотворнім сенсі закони чести і побратимства.

Щерість, відвага і сміливість — це ті риси, що визначали його як людину. І може ці риси його характеру і тягли його в гори, де можна зустрітися віч-на-віч з безумством хоробрости...

Андрій Гарасевич народився 13-го серпня, 1917 року у Львові, дитинство і юнацькі роки провів у Празі, там і закінчив університет. Як поет він відомий збіркою „Сонети“, що вийшла в Празі 1940 року та друкowanими тут на еміграції поезіями в „Рідному Слові“, „Християнському Шляху“ та інш. Похорони відбулися 28-го липня на цвинтарі в Берхтесгадені.

ДРУЗІ НЕБІЖЧИКА:
М. Степаненко
П. Миргородський.

ку, що буде пов'язана з центральними аптеками Парижу та пластову лікарню з хірургічним відділом.

На прикордонних станціях і в портах від 6. 8. 47 чекатимуть дорогих гостей спеціальні провідники для показу місцевостей, через які їхатимуть учасники джемборі. Чужинні пластові відділи матимуть змогу оглянути Париж і одну з околиць. Після закінчення джемборі Франція запрошує учасників на 15 денну гостину — до пластових таборів або до пластових родин. Французький скавтінг матиме вагду показати світові скавтову єдність, хоч у Франції й існують поруч себе аж п'ять скавтових організацій.

Гаслом шостого джемборі має бути:

1. Вдячний спогад про великого провідника світового скавтіну Бейди-Пауеля, що недавно покинув пластове братство, про його великі ідеї людяності й приязні між людьми всіх рас, національностей і віровизнань.

2. Гурткова система скавтового методу виховання Бейди-Пауеля — і вінні є „ключем до успіху“, тому привернути їй належне місце в пластовій практиці.

В черговому році відбудватиметься також світове джемборі пластунок, про участь на якому українських пластунок вживається відповідних заходів.

САВЧУК.

Середземне море, головна світова магістраля і Україна

Середземне море і його побережжя були, як кажуть учені, не тільки колись народів, але й колись перших держав. З історією Середземного моря в'язється тісно історія української державности. Україна лежить над берегами Чорного моря, яке є, властиво, тільки північним продовженням Середземного моря вгльб європейського суходолу. На світанку людської цивілізації, коли люди не могли ще впливати човниками на широкій простір моря, кожна велика ріка відігравала роль „середземного моря“, тобто роль „середземного“ шляху, найвигіднішого і найдешевшого засобу комунікації (Ефрат і Тігр, ріка Ніл). Для держави, що розсілася була над такою річкою, важним було, щоб до неї належали обидва береги ріки, щоб забезпечити собі виключне навування над таким „середземним морем“.

Коли ж люди навчилися плавати по морю, то й держави почали творитися над морем. В перших початках мореплавання надавалося до морської плавиби таке море, яке мало багато островів і якого береги лежали недалеко один від другого. Такі морські шляхи були не так слабкі, як морські шляхи, що не наважувалися впливати

далеко у морський простір. Таким ідеальним морем було море Егейське. Стародавни Греції скоро стає центром, довкола якого зосереджується господарське, культурне і політичне життя тодішнього світу, набуваючи значення політичного полюсу світу. На протилежному березі, на Малоазійському побережжі, вириснебезпечний противник — Троя — як протилежний полюс. Мусіло прийти до боротьби, бо не могло бути двох господарів на одному морі. Кожен з цих господарів в'язав один одному руки в господарських (купельних) і політичних справах. Почалась довготрива війна не тому, що, мовляв, Парис вихоив грешному королеві його жінку, а тому, що Троя, дякуючи своєму вигідному положенню над Дарданеллами, мала вигідний контроль над усім своїм запіллям, над всіма чорноморськими врями Чорного моря. Український чорномор вже в ті давні часи був предметом суперечок і воєн.

Згодом, коли люди навчилися краще плавати і будувати краді і сильніші вітряники, то могли вже запускатися в далекі морські полорожі. Тож тепер уже ціле Середземне море почало відігравати таку роль, яку давніше відігравало море

Егейське. Перед очима Греції виростає в могутню середземноморську державу старинний Рим, який лежав саме в середині середземноморського світу. Рим хоч-не-хоч стає політичною віссю тодішнього світу. Щоб почувати себе певним на цілому Середземному морі, Рим насамперед приймає до того, щоб мати у своїх руках обидва його береги. В довгих і тяжких війнах усуває він з протилежного африканського побережжя Картагін, яка розвинулася в могутнього противника і намагалася на протилежному побережжі втворити політичну вісь, тобто зосередити довкола себе тодішній середземноморський світ. В часах володіння Риму, Україна, що посередньо є теж середземноморською державою, не була ніякою глухою закутиною. Чорне море, як велетенська затока Середземного моря, витягло завжди Україну в орбіту середземноморських дій. На берегах Чорного моря (Крим, Керч) виростає велика й багата Босфорська держава, яка об'єднує більшість чорноморських земель і стає другою (чорноморською) Картагіною, що грозить підірвати підвалини цілої Римської імперії. Найсильнішим виразником Чорноморської потуги був Мітрідат 4 Евпаторій, який дорівнює славою Ганнібалові. Що Україна не була ніякою глухою закутиною в часах Римської імперії, видно хоч би з того, що імператор Нерон тримає на

Україні римські залоги для охорони сухопутних шляхів, які він задумав прокладати в торговельних цілях (шовки) аж до Китаю. Україна мала бути початковою станцією цього шляху.

Залежність долі України від близькості політичного полюса виходить найяскравіше на світло денне тоді, коли цей полюс наблизився ще раз до границь України, тобто тоді, коли Царгород стає столицею східно-римської держави — Візантії. Україна оживає до тої міри, що загрожує самій цій східно-римській державі, як колись Мтрідат загрожував Римові. Пригадаймо собі кнвських тодішніх володарів Святослава Завойовника і Володимира Великого.

Проте, на світі немає нічого вічного. Полії мінюються, а з нами й доля України. З бігом часу мореплавання стало вже так сильним, що кораблі могли відважно запускатися геть далеко в Атлантийській океан. Після відкриття Америки кораблі могли планети від берегів Малої Азії аж до Америки. Силою свого географічного положення Єспанія стає політичним полюсом, стає державою, в якій сонце не заходило. Факт віддалення України від політичного полюсу робить з неї глуху закутину, тим більше глуху, що по здобутті Царгороду (1454) турки забарикадували дорогу до країн Близького Сходу і до Індії. В цьому часі господарське і

політичне життя чорноморських країн майже завмирає. Чорне море стає мертвим морем.

За Єспанією розвивається Англія в світову потугу. Вона стає політичним полюсом світу саме тому, що лежить в центрі континентальної шівкулі. (Можемо на гльбоусі землі так дивитися, щоб перед нами було найбільше континенту, а по протилежній стороні гльбоуса найбільше океанів. Те, що буде перед нами, є шівкула континентів, те, що по другій стороні гльбоуса — шівкула океанів). Стати центром світу допомогли Англії її природні багатства: вугілля, залізо. Англія поспішно використовує своє середземноморське положення. Вона розбудовує індустрію до величезних розмірів, для потреб всього світу, і головна потуга її зосереджується на тому, щоб цінити вателі ривки збуту. Росія як велика аграрна держава, з численним скученням людей на великому просторі, була ідеальним ривком збуту, поруч з Китаєм, Індією і т. д.

Такий уклад політичних сил цілком шитинав політичне значення України.

Та історія йде далі, а з цією переходить далі на захід політичний полюс світу. Він переміщується по долині в бік такої країни, яка б мала не тільки центральне положення посеред континентальної шівкулі, (Закінчення на 4-ій сторінці)

З ЖИТТЯ ТАБОРІВ

Шкідливі впливи

На чужині для кожної еміграції, як і для самої української, властиве розпорощення. В зв'язку з цим певна кількість наших дітей потрапила тепер до російських шкіл, в чуже нам середовище. Чуже воно насамперед тим, що ті гімназії стоять на ґрунті „східної педехімії“, що є характерним як для царських часів, так і для більшовицьких. Факти такого виховання цілком підтверджуються в російських гімназіях у Вільгельмсталі коло Касселя та в Цуффенгавзені (Штутгарт). Те виховання стоїть не на ґрунті сьогоднішніх демократичних засад. Один із слухачів такої гімназії в розмові просто заявив: „А що ж ви хотіли? Є ж народи колонізатори і колонізовані, де стосується й до росій-

ських обставин...“ І про існування української держави він і слухати не хоче. В такому дусі виховується вся українська молодь, що через якісь обставини потрапила до російської гімназії. До цих гімназій часто приїжджають російські журналісти, які підслюють пропаганду російську в тому ж напрямку. Щоб спалювати наше середовище, головним місцем критики вони беруть міжпартійне тертя українців, дві українські церкви, шукають слабких місць, щоб протиставити свою великоросійську імперіалістичну пропаганду. Тому ми й звертаємо щоразу увагу нашого громадянства та громадських організацій на такий стан, щоб перешкодити негативному впливові на нашу молодь.

Гімназіст Михайло Мешун.

Телеграма з Берхтесгадену

За наказом ІРО, наш табір закрито (очевидно, тимчасово, Ред.) для загального відвідування. Просимо про це повідомити у Вашому часописі. Командант табору.

ПОВІДОМЛЕННЯ

До українських торговельних, ремісничих, промислових, коопераційних фірм, видавничих та установ на еміграції. Друкується ювілейний календар-альманах на 1948 рік. В ньому занотовані для історії наших здобутих на еміграції, існування господарських підприємств, розвитку культурних установ та інших, просять усіх зацікавлених надіслати своє оголошення для поміщення в календарі. Реченьє — 31-го серпня 1947 року. На бажання висилатися проспект. Papiergrosshandlung, Augsburg, Spitalgasse 5.

Українська студентська громада при Високій Технічній школі в Дармштаді подає до відомо, що реченьє надіслати заяву про прийняття на зимовий семестр 1947/48 навч. рік закінчується 30-го серпня п. р. Студіювати можна архітектуру будівельну інженерію, машинобудівництво, електротехніку, хемію, математику і фізику, державні науки. До заяви треба додавати свідоцтво зрілості (в оригіналі або відписі) і виповнену анкету, що її висилає на бажання секретаріат школи або студентська громада; коли є, подати також посвідку про відбуту практику. Для студентів машинобудівельного і електротехнічного відділу потрібна шестимісячна практика, а для студентів архітектури — 3 місяці.

Про докладніші інформації просимо звертатися до української студентської громади на адресу: Ukrainischer Studentenverein, Darmstadt, Arheilgerstraße 69.

3 нових видань

- М. Ковчиль: „Ростань“ — вірші білоруською мовою, 1947 р., ст. 44
Масей Сядве: „У акліне почі“ — вірші білоруською мовою ст. 88, 1947 р
Федір ДУДКО: „Чорторій“, роман (фізіка української боротьби), вид. 2., Аугсбург 1947, накладом Гуртінів Паперу в Аугсбурзі, 16°, стор. 206, ціна 10 нм.
Федір ДУДКО: „ОТАМАН КРУК“, оповідання, вид. 3., Аугсбург 1947, накладом Гуртінів Паперу в Аугсбурзі, 16°, стор. 76, ціна 5 нм.
ОЛУД: Як треба поводитися в товаристві (Правила доброго тону). Із циклу популярних викладів для таборня, Аугсбург 1947, стор. 34, 16°, ціна 3 нм.

РОЗШУКИ

- Опшековача Миколу — писати на „Українські Вісті“ для Дмитра.
Анатоль Сидор розшукує двоюрідну сестру Тоню та Ліду Бредихіну. Тоню Пилеву. Адр: ред. „Укр.Вісті“, Neu-Ulm, Ludwigstr. 10.
Журбенка Григорія — Хомелко Григорій. Писати на „Українські Вісті“ для Анатолія.

- Свого сина 17 років, Миколу розшукує мати Зубчицька Олена, Vahlberg, Lagerstr. 8, Ukr-Lager. 9-3
Рідних та знайомих — Андрущенко Павло, писати на „Українські Вісті“. 10-3
Жінку Черевань Лізу та сина: Анатолія та Всеволода шукає Черевань Михайло. Regensburg, Ganghoferstr. 26, 9/77. 11-1

ПОБРАТИМИ, ВІДГУКНІТЬСЯ! Гордій Б., Грицько К., Проф. С. Писати на „Українські Вісті“.

- Левю розшукує батько Віталій, мама з сестрою Одескою — Бригітською зою, Münster-Lager. 85-3
Земляків прошу відгукнутись — Леонід Гусак. Писати на „Укр. Вісті“. 92-1.
Івана Біленького — Борис Олександрів. Писати на „Укр. Вісті“. 93-1.
Рідню і земляків із села Бордуляки, пов. Броди, пошукує Стеве Шіпка — Steve Shipka 127-28 ND. Road, Richmond Hill 19 N.-Y., USA. 98-1

Хто із старшин та козаків армії УНР знав би щось про долю чи пам'ять місце перебування старшин 4-го кінського кінного полку, то їхні прізвища подати нижче: сотник Пащенко, поручник Меринів Сергій, хорунжий Цегельниченко Іван, хорунжий Біленький Сергій, хорунжий Староніт Микола. Відомості про них прошу надіслати на нижчеподану адресу: Maslitz Gregor, (14a) Holzgerlingen über Böblingen (Wittbg.), Tübingerstr. 51, Germany, U.S.-Zone. 14-1

Сестер Анну і Юлію Кіт з с. Ланько, пов. Добромиль (Львів) востаннє працювала коло Бреслава, а Юлія в Аугсбурзі. Писати на адресу: Кіт Іван, Karlsruhe (Baden), Forstnerkaserne. 15-1
Миронова Леоніда, Балацьку Клеру, Носа Василья — розшукує Володимир. Писати: R. Oekel, P. Welshausen über Traunstein (13b). 16-1

- Коль Стефан, Ляхи — відгукнутись на адресу: Коваль Наталія, Burgdorf, Hannover, Lager „Ohio“. 17-2
Племіянчиків: Степана та Івана Красно та братів Пастля і Афанасія раніше проживали в Югославії Ніш, розшукує Дорощай Сидорів Красно. Писати на „Українські Вісті“. 18-1
Синів: Гайдабуру Миколу, Нестеренка Миколу, Овчаренка Миколу розшукує мати Варвара Гайдабура. Хто знав би про їх долю, прошу повідомити за винагородою на адресу: Zagoff 1 Sofia, Rue Jubs Ehrliar 38, St. Vaast (Hainaut) Belgie. 19-2

КОМУНІКАТ

Для духовно-релігійної й моральної та, по згоді, матеріальної опіки над вірними Католицької Церкви в часі переселення та поселення покликав Святіший Отець Папа Пій XII. особливу Понтифікальну Еміграційну Комісію. З доручення цієї Комісії постає у Мюнхені під проводом Впр. о. Апостольського Візитатора Николозя Вояковського Ватиканський Український Еміграційний Комітет, зложений з представників духовенства та світського громадянства, який по узгодженні на-

решених праці з українськими центральними допомогними та переселенськими установами приступив до діяльності. В терені діятимуть під проводом в. о. Декана і місцевих Духпастирів Деканальні Відділи Комітету та Духпастирські Станції Комітету, які переведуть для підготовки найбільш раціональної допомоги реєстрацію вірних.

Мюнхен, 31. липня 1947.

З Капеллярії Апостольської Візитатури о. Михайло Левенець Капелер.

Середземне море, головна світова магістрала і Україна

(Закінчення з 3-ї стор.)

але таке положення серед цілої кулі землі, тобто яка б лежала серед найбільших океанів і воночас серед континентів. Такою країною є Америка. Їй припала роль двигати цей полюс світової політики з моментом, коли мореплавний техніци владось підковито опанувати великий океан. Новий політичний полюс сформувался на Америці не тільки тому, що мореплавна техніка розвинулася до небувалих висот, а й тому, що американський континент є найбагатшим з-поміж усіх інших своїми природними ресурсами, які американська людність своєю енергією й ініціативою зуміла вловити і використати для людства.

Перша світова війна була тільки першим звиснувом переміщення політичного полюса. Самі американці не були ще тоді свідомі, що їх жде. Це сталося швидко по другій світовій війні, коли по поразці Німеччини і Японії Америка відчула, що обидва береги океану Великого і океану Атлантийського є фактично в її посіданні або під її впливом. Америка раптом зрозуміла, що вона мусить на своєму континенті зосереджувати всю світову політичну силу. Це вона мусить вичувати хоч би й тому, що її полюс-антипод пристрасно, за прикладом Петра Великого, хоче „прорубати“ собі вікно в світ: одне вікно в Європі, щоб стати твердою ногою на океані Атлантийському, друге в Азії, щоб забезпечити себе на океані Великим, а третє вікно в Малій Азії, яко вступ до океану Індійського.

Видно пересунення політичного бігуна має передусім великий вплив на Середземне море, а в другу чергу на Україну, яка за посередництвом Чорного моря входить в склад середземноморських держав. Середземне море приходить внаслідок цього значення, якого має дадо нього візантійське прокопання Суецького

каналу. По прокопанні цього каналу Середземне море забезпечувало Англійському до Індії. Нині воно є найголовнішою складовою частиною головної морської магістрали, що опоясує цілу земну кулю і забезпечує англо-саксам контролю над цілим світом. Головні станції на цій морській дорозі є: Гібральтарська брама, Суецький канал, Аден, Сінгапур, Панамський канал і знову Гібральтар. Україна лежить в безпосередній близькості цього шляху. З оживленням усіх середземноморських вод мусить оживитися і Україна. Вона мусить увійти в орбіту середземноморських дій, і не тільки тому, що лежить в безпосередній близькості третього „вікна“ (Греція, Туреччина, Іран), при якому два змагуня до влади над світом стоять один проти одного, але передусім тому, що обидва береги цієї магістрали хоч-не-хоч переходять під вплив того, на чий території спливаю політичний полюс. Україна не є півднем Росії або південно-східною частиною Європи. Вона є північно-східною частиною Середземного моря. Ця північно-східна частина є саме тепер непрямою частиною світового шляху.

Якщо новий політичний полюс стоятиме ніши в США, то Україна неминує набуватиме шораз більшого значення. Положення України над Середземним морем виріває її з сітки суходутних і повітряних шляхів, якими Росія хоче цілу Україну раз назавжди зшити в один суцільний російський організм і з їх допомогою вдертися до влади над Середземним морем. Головна морська магістрала, при якій лежить Україна, може бути для неї й рятунком так, як суходутні шляхи є її щастям, так виразно виявленям в народній пісні: „Ой горе тій чайці, тій чайці небозі, що вилетіла часявта при битві дорозі“.

П. БІЛАНЮК.

Подяка

Почуваємось до милого обов'язку зложити щирю подяку Студентській Громаді в Гайделберзі за вшанування пам'яті і за старання при похороні нашого бл. пам'яті брата Ярослава Погорільця, який агинув трагічною смертю 15-го липня 1947 року. Висловлюємо подяку всечасним о. о. хороні, пластомову куреневі ім. Сковороди і всім, що брали участь в похороні та спричинилися до звелічання останньої прислуги покійному. БРАТИ.

ОГОЛОШЕННЯ

За змет оголошень Редакція не відповідає

Накладом книжкового товариства „Універсальна Бібліотека“

Однінчими днями виходять друком такі нові видання:

- А. Кащенко. Кость Гордієнко — історична повість.
А. Кащенко. Воріт за правду — історична повість.
А. Кащенко. З Дніпра на Дунай — історична повість.
А. Кащенко. Побратими — історична повість.
І. Нецуй-Лешчицький. Микола Дажери — повість.
К. Яворський — В. Росошан. Навздогни за ворогом — пригодницька повість.
О. Панченко. Техніка рибальства і рибництва в багатьма мільйонами.

Наклади видання обмежені.

Попередні замовлення надіслати до Списки „Українського Мистецтва“ на адресу: Regensburg, Ganghoferstr. 26, 9/77.

Бюро перекладів

Dipl. Ing. Nico von Bert, (14a)Ulm/D., Elisabethenstr. 4, Parterre. Приймає і в найкоротші терміни виконує:

- 1) Переклади документів та зметування з російської, української, польської, румунської і чеської мов на англійську, французьку, німецьку та іспанську мови.
2) Дипломи та ремісничі посвідчення виконуються друкарським чином.
3) Документи та переклади закріплюються у підписанні нотаріусів або у відповідних установах.
4) Виконують формулери в справах консула, шлюбні, народження та офіційних судових списків.

Посилайте поштою або відвідайте самі.

БЮРО ПЕРЕКЛАДІВ

ДО НАШИХ ЗАМОВЦІВ

Подіємо таксу оплати за надрукування оголошень в нашому часописі: 1 стор. — 600 НМ, 1/2 стор. — 350 НМ, 1/4 стор. — 200 НМ, 1/8 стор. — 100 НМ, 1/16 стор. — 50 НМ, 1/32 стор. — 25 НМ. В тексті — 100%, наліжками.

РОЗШУКИ — 50 пфеміг. за кожне окреме слово.

Надежну суму слід надіслати разом з текстом оголошення.

Без попередньої оплати — оголошень друкувати не будемо.

Адміністрація.

Часопис „УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ“ виходить ТРИЧ НА ТИЖДЕНЬ: у середу, о 17 годині і неділю.

Примітьтесь переплатити: На 1 місяць — 6 НМ, „ 3 „ — 18 НМ, Ціна окремого числа 50. Пф.

Організуйте групову переплату та зможе шукатися для колекторства. — Калькуляція знижка 20%. — У справах переплати, одержування часопису, зміна адреса тощо — звертатися встанові і особисто до Адміністрації.

Administration „Ukrainski Wisti“ Neu-Ulm, Ludwigstr. 10.

Видавничча Спілка „УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ“ РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ.

Головний редактор Ів. ЗАПРИЯНИЙ.

Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи, а з преледу необхідних дописів зустріється з ними в особливих випадках. — Дописи і листи в справах редакційних адресувати на окремий редактор, а Редакції.

Redaktion „Ukrainski Wisti“ Neu-Ulm, Ludwigstraße 10.

Редактори приймають особисто з українською мовою табірні Ульму — бізнес „А. Ш. 8-12 год. щодня, крім суботи.

Authorized by Information Control Division

Druck: — Ukrainische Zeitung Neu-Ulm — Ludwigstraße 10